

Sygn. akt: XU-24/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 września 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 09 września 2014r. we W.

sprawy z odwołania **M. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 29 listopada 2013r. znak: (...)

i z dnia 07 stycznia 2014r. znak: (...)

w sprawie **M. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawczyni M. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 30 września 2013r. do 11 października 2013r. i nadal i od dnia 14 października 2013r. do 25 października 2013r. oraz od dnia 28 października 2013r. do 25 listopada 2013r. i nadal.

Sygn. akt X U 24 /14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 29 listopada 2013r. odmówił ubezpieczonej M. M. przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30 września 2013r. do 11 października 2013r. i nadal.

Decyzją z dnia 07 stycznia 2014r. strona pozwana odmówiła wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od 14 października 2013r. do 25 października 2013r., od dnia 28 października 2013r. do 25 listopada 2013r. i nadal.

W odwołaniu od powyższych decyzji wnioskodawczyni wniosła o ich uchylenie i rozstrzygnięcie co do istoty sprawy. W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, że wydane decyzje są niezgodne ze stanem faktycznym, gdyż w okresie orzeczonej niezdolności do pracy chorowała na różne choroby. W uzasadnieniu swego stanowiska wnioskodawczyni wskazała, że w tym czasie przebywała na zasiłku chorobowym z powodu innej jednostki chorobowej niż jej wcześniejsza niezdolność do pracy i okres pobierania świadczenia rehabilitacyjnego. Dla potwierdzenia swoich twierdzeń wnioskodawczyni przedłożyła dokumentację z jej leczenia w spornym okresie.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawczyni.

W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, że wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresie od 27 listopada 2012r. do 27 maja 2013r., a następnie na świadczeniu rehabilitacyjnym od 28 maja 2013r. do 26 lipca 2013r. Od dnia 09 sierpnia 2013r. wnioskodawczyni ponownie była niezdolna do pracy z przerwami do dnia 11 października 2013r. Lekarz orzecznik strony pozwanej dokonał analizy dokumentacji medycznej, orzecniczej i numerów statystycznych chorób i stwierdził, że niezdolność do pracy od dnia 09 sierpnia 2013r. ma związek przyczynowy ze świadczeniem rehabilitacyjnym pobieranym do dnia 26 lipca 2013r. Zdaniem strony pozwanej brak jest podstaw do otwarcia od dnia 09 sierpnia 2013r. nowego okresu zasiłkowego i do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 30 września 2013r. do 11 października 2013r. i nadal.

Zdaniem strony pozwanej decyzje z dnia 29 listopada 2013r. i z dnia 07 stycznia 2014 roku zostały wydane w sposób prawidłowy.

S. stosując zasadę ekonomiki procesowej na podstawie art.219 kpc połączył obie sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. M. z zawodu technik ekonomista, w okresie od 27 listopada 2012r. do 27 maja 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy. Powodem orzekanej niezdolności do pracy były zaburzenia hipochondryczne i depresyjne. Jednostka chorobowa oznaczona jest symbolem F -41, F-32 i F 45. Decyzja z dnia 11 czerwca 2013r. przyznane zostało wnioskodawczyni świadczenie rehabilitacyjne od dnia 28 maja 2013r. do dnia 26 lipca 2013r. Po dniu 26 lipca 2013r. wnioskodawczyni przeszła badanie lekarza medycyny pracy i została dopuszczona do pracy. Następna niezdolność do pracy powstała od dnia 09 sierpnia 2013r. z powodu bólu nóg od kolan w dół i trwała do dnia 16 sierpnia 2013r. Następnie od dnia 22 sierpnia 2013r. z przerwami do dnia 25 listopada 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy.

Lekarz Orzecznik ZUS dokonał analizy dokumentacji medycznej z gabinetów lekarskich, w których wnioskodawczyni była leczona i w dniu 13 listopada 2013r. wydał opinię że niezdolność do pracy wnioskodawczyni od dnia 28 maja 2013r. do 26 lipca 2013r. ma związek z niezdolnością do pracy orzeczoną od dnia 09 sierpnia 2013r. do 11 października 2013r.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS.

2) przesłuchanie wnioskodawczyni – k.41 as.

Postanowieniem z dnia 20 marca 2014r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych internisty i neurologa na okoliczność ustalenia czy niezdolność do pracy wnioskodawczyni od listopada 2012r. do 26 lipca 2013r. ma związek z niezdolnością do pracy orzekaną w okresie od 09 sierpnia 2013r. do 10 października 2013r., i nadal. Czy po wykorzystaniu z dniem 26 lipca 2013r. świadczenia rehabilitacyjnego wnioskodawczyni odzyskała zdolność do pracy i stała się ponownie niezdolna do pracy od dnia 09 sierpnia 2013r.?

W wydanej w dniu 26 maja 2014r. opinii biegli sądowi internista i neurolog rozpoznali u wnioskodawczyni min. zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa, obserwacja w kierunku tocznia. Zdaniem biegłych sądowych niezdolność do pracy wnioskodawczyni od dnia 09 sierpnia 2013r. do 10 października 2013r. nie ma związku z niezdolnością do pracy orzekaną od listopada 2012r. do 26 lipca 2013r. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczyni od dnia 26 lipca 2013r. odzyskała zdolność do pracy i stała się ponownie niezdolna do pracy od dnia 09 sierpnia 2013r.

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 26.05.2014r. – k. 44-46 akt.

Wnioskodawczyni zgodziła się z wydaną w sprawie opinią biegłych sądowych.

Z wydaną w sprawie opinią nie zgodziła się strona pozwana i wniosła zastrzeżenia w piśmie procesowym z dnia 08 września 2014r.

Sąd nie uwzględnił wniesionych przez stronę pozwaną zastrzeżeń do opinii biegłych sądowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni jako uzasadnione należało uwzględnić.

W świetle art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 159), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U.z 2013r., poz. 1442).

Zgodnie z art. 8 i 9 przedmiotowej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez okres 182 dni a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą - nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekroczyła 60 dni.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 cyt. ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art.6 ust. 2. W niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja z art.6 ust. 2.

Z literalnego brzmienia cyt. art.9 wynika, że do okresu zasiłkowego w ilości 182 dni wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przy czym wykładnia językowa prowadzi do wniosku, że doliczaniu podlegają okresy niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym. Do okresu zasiłkowego nie wlicza się niezdolności do pracy, które spowodowane są inną jednostką chorobową. Ubezpieczony ma prawo do otwarcia nowego okresu zasiłkowego z powodu niezdolności do pracy powstałej przed upływem 60 dni, z tego powodu, że jest to nowa niezdolność do pracy powstała z powodu innego zdarzenia. Takie stanowisko w wielu sprawach będących przedmiotem postępowań sądowych zajmuje strona pozwana, również i w tej sprawie. Wydział merytoryczny strony pozwanej zwrócił się do Lekarza Orzecznika ZUS o wydanie opinii czy niezdolność do pracy wnioskodawczyni za okres od 28 maja 2013r. do 26 lipca 2013r. ma związek z niezdolnością do pracy orzeczoną za okres od 09 sierpnia 2013r. do 11 października 2013r. Lekarz Orzecznik uznał, że niezdolności te mają ze sobą związek i uznał, że brak jest podstaw do otwarcia od dnia 09 sierpnia 2013r. nowego okresu zasiłkowego.

Jak wykazało jednak przeprowadzone przed Sądem postępowanie dowodowe niezdolność do pracy od dnia 09 sierpnia 2013r. do dnia 11 października 2013r. nie ma związku z niezdolnością orzeczoną do dnia 26 lipca 2013r. i niezdolności te spowodowane są innymi jednostkami chorobowymi. Ponadto zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczyni od dnia 26 lipca 2013r. odzyskała zdolność do pracy i została przez lekarza medycyny pracy do niej dopuszczona.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę w całości przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentów, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności. Nadto Sąd przyznał przymiot wiarygodnej opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłych sądowych internistę i neurologa, albowiem w ocenie Sądu wskazana opinia została sporządzona w sposób kompleksowy i rzetelny oraz uwzględnia całość zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz zasady doświadczenia życiowego. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy lub bezstronności biegłych.

Jak wynika z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wnioskodawczyni M. M. przebywała na zwolnieniach lekarskich w okresie od listopada 2012r. do 26 lipca 2013r. i następnie od 09 sierpnia 2013r. do 11 października 2013r. z powodu różnych schorzeń określanych różnymi jednostkami chorobowymi.

Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczyni.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawczyni.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczyni. Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Odnosząc się do kwestii zastrzeżeń wniesionych przez organ rentowy do sporządzonej w sprawie opinii, należy podkreślić, iż Sąd nie uwzględnił argumentów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, mając na uwadze, jak już wyżej zaznaczono, fakt, iż opinia została sporządzona w sposób rzetelny, jest zgodna z zasadami wiedzy medycznej, a także sporządzona została przez biegłych z długoletnią praktyką orzeczniczą. Zawarte w niej wnioski są logiczne, spójne natomiast zastrzeżenia zgłoszone do opinii biegłych są wyłącznie polemiką z dokonaną przez biegłych oceną i nie znajdują uzasadnienia.

Dodatkowo, należy zwrócić uwagę na również istotną okoliczność, iż strona pozwana zakwestionowała zasadność otwarcia od dnia 09 sierpnia 2013r. nowego okresu zasiłkowego dla wnioskodawczyni. Nie kwestionowała jednak zasadności udzielanych wnioskodawczyni w okresie od 09 sierpnia 2013r. do 25 listopada 2013r. i nadal zwolnień lekarskich. Tymczasem z opinii biegłych sądowych wynika, że wnioskodawczyni od kwietnia 2014r. jest ponownie niezdolna do pracy i przebywa na zasiłku chorobowym, a jej stan przedmiotowy nie uzasadnia udzielania zwolnień lekarskich.

Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczyni od dnia 09 sierpnia 2013r. ma prawo do otwarcia nowego okresu zasiłkowego i wobec nie kwestionowania przez stronę pozwaną zasadności udzielanych zwolnień lekarskich w tym okresie, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzję organu rentowego z dnia 29 listopada 2013 roku i z dnia 07 stycznia 2014 roku w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 30 września 2013 roku do dnia 11 października 2013 roku i nadal i od dnia 14 października 2014 roku do dnia 25 października 2013 roku oraz od dnia 28 października 2013 roku do 25 listopada 2013 roku i nadal.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.